ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ 1962
ΠΕΡ. Β. ΕΤΟΣ ΙΖ. ΑΡ. ΦΥΛ. 5226

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΤΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ ΑΜΕΣΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΟΥΒΑΝ

ΣΟΒΑΡΑΙ ΑΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΕΝΝΕΝΤΥ

ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΜΑ

ΝΕΟΝ ΠΡΟΓΕΦΥΡΩΜΑ ΤΗΣ ΣΟΒ. ΕΝΩΣΕΩΣ;

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 20.— Ὁ Πρόεδρος Κέννεντυ ἐξέφρασε σοβαρὰς ἀνησυχίας διὰ τὸ στρατιωτικὸν πραξικόπημα εἰς τὸ Περοῦ καὶ ἐτόνισεν, ὅτι δι' αὐτοῦ ἡ ὑπόθεσις τῆς δημοκρατίας εἰς τὸ Δυτικὸν ἡμισφαίριον ὑπέστη σοβαρὸν πλῆγμα.

Ἐν τῷ μεταξύ, αἱματηραὶ ταραχαὶ ἐξέσπασαν χθὲς καὶ σήμερον εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Περοῦ, Λίμα, ὅταν χιλιάδες διαδηλωτῶν ἐξεχύθησαν εἰς τὰς ὁδούς, κραυγάζοντες «Ζήτω ἡ ἐλευθερία — κάτω ἡ δικτατορία». Κατὰ τῶν διαδηλωτῶν ἐπετέθησαν ἀστυνομικοὶ καὶ τμήματα Στρατοῦ διὰ «γκλὸμπς» καὶ δακρυγόνων χειροβομβίδων. Συνήφθησαν σκληραὶ συμπλοκαὶ μὲ πολυαρίθμους τραυματίας ἑκατέρωθεν, χωρὶς ὅμως νὰ ἀνακοινωθῇ ὁ ἀκριβὴς ἀριθμὸς τῶν τραυματισθέντων.

Ἐν τῷ μεταξύ, τὸ πραξικόπημα εἰς τὸ Περοῦ ἔχει δημιουργήσει σοβαρωτάτην κρίσιν εἰς τὸ δυτικὸν ἡμισφαίριον, λόγῳ τοῦ ἀμέσου κινδύνου δημιουργίας «δευτέρας Κούβας» εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν τὴν φορὰν αὐτήν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐσήμαινεν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις θὰ ἀποκτήσῃ καὶ δεύτερον προγεφύρωμα ἐπὶ τῆς Ἀμερικανικῆς ἠπείρου. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ κιδύνου αὐτοῦ, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἀντέδρασαν κεραυνοβόλως. Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐξεδόθη ἀνακοινωθὲν τοῦ Λευκοῦ Οἴκου, συντεταγμένον εἰς ἀσυνήθως ἔντονον ὕφος, διὰ τοῦ ὁποίου, ἀφοῦ χαρακτηρίζεται τὸ πραξικόπημα ὡς «σοβαρὸν πλῆγμα κατὰ τῆς δημοκρατίας», ἀγγέλλεται ἡ διακοπὴ τῆς ἐξ 99 ἑκατ. δολλ. βοηθείας πρὸς τὸ Περοῦ.

Ταὐτοχρόνως, τὸ Σταὶητ Ντηπάρτμεντ προέβη εἰς διάβημα πρὸς τὰς Κυβερνήσεις τῶν κρατῶν - μελῶν τοῦ Προγράμματος «Βοήθεια διὰ τὴν Πρόοδον» πρὸς λῆψιν συλλογικῶν μέτρων. Ἀντιμετωπίζεται τὸ ἐνδεχόμενον ταὐτοχρόνου διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων καὶ οἰκονομικοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Περοῦ ὑπὸ ὅλων τῶν Ἀμερικανικῶν κρατῶν. Σημειωτέον, ὅτι τὸ πραξικόπημα προεκάλεσε σοβαρὰν κατακραυγὴν καὶ ἀνησυχίας, ὄχι μόνον εἰς Η.Π.Α., ἀλλὰ καὶ ὅλας τὰς Ἀμερικανικὰς χώρας.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὡς ἀγγέλλεται ἐκ Λίμας, ἡ στρατιωτικὴ Χούντα εἰς ἀνακοίνωσίν της δίδει «χεῖρα βοηθείας» πρὸς ὅλας τὰς φιλοκαστρικὰς δυνάμεις τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐπιτίθεται κατὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἡ Χούντα ἀντικατέστησε τοὺς νομάρχας, τοὺς βοηθοὺς των καὶ τοὺς κυβερνήτας ἐπαρχιῶν καὶ περιφερειῶν, τοὺς ὁποίους θεωρεῖ ὡς ὑπευθύνους διὰ τὰς νοθείας τῶν τελευταίων ἐκλογῶν.

Ἐξ ἄλλου, ἐγκρίνουσα τὸν ἡγέτην της κ. Μπελασοῦντε Τέρι, ἡ «Λαϊκὴ Δράσις» ἐδημοσίευσεν ἀνακοινωθέν, διὰ τοῦ ὁποίου τάσσεται ὑπὲρ τῆς στρατιωτικῆς ἐπαναστάσεως, ἡ δρᾶσις τῆς ὁποίας — ὡς λέγει— «συμπίπτει βασικῶς μὲ τὴν θέσιν τῆς «Λαϊκῆς Δράσεως» εἰς τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς ἀπάτης καὶ ὑπὲρ τῆς προασπίσεως τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας».

Ἡ γενικὴ συνομοσπονδία ἐργατῶν ἐκάλεσε τοὺς ἐργάτας εἰς ἀπεργίαν, εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας κατὰ τοῦ πραξικοπήματος τῶν στρατιωτικῶν.

Χθεσινὴ κυβερνητικὴ ἀνακοίνωσις

Αἱ τιμαὶ ἀσφαλείας τῆς σταφίδος καθωρίσθησαν αἱ ἴδιαι ὅπως πέρυσι

Διὰ τὴν σουλτανίναν ἀπεφασίσθη τιμὴ 6,50 τὸ κιλὸν

Ὁ ἀντίκτυπος τῆς ηὐξημένης παραγωγῆς ἐπὶ τῶν τιμῶν

Ἐσταθμίσθη καὶ ἡ ἐπιβάρυσις τοῦ προϋπολογισμοῦ

ΑΘΗΝΑΙ, 20.— Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ, συνῆλθεν ἡ ἐξ ὑπουργῶν οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ἠσχολήθη μὲ διάφορα θέματα τῆς ἁρμοδιότητός της.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἐξητάσθη ἐκ νέου διὰ μακρὰν τὸ σταφιδικὸν θέμα καὶ ἐτέθησαν ὑπ' ὄψει τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἅπαντα τὰ συγκεντρωθέντα — κατόπιν ἐντολῆς του — διεθνῆ καὶ ἄλλα στοιχεῖα.

Μετὰ τὴν σύσκεψιν, ἐξεδόθη ἡ ἀκόλουθος κυβερνητικὴ ἀνακοίνωσις:

«Ἡ σουλτανίνα ἀπὸ αὐτοδύναμον προϊόν, ἔπεσεν ἀπὸ τριετίας εἰς κρίσιν, ὀφειλομένην εἰς τὴν σημαντικὴν αὔξησιν τῆς διεθνοῦς παραγωγῆς, εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν τιμῶν, τὴν ὁποίαν ἠκολούθησε καὶ ἀκολουθεῖ ἡ Τουρκία. Ἡ Κυβέρνησις ἀφ' ὅτου προέκυψεν ἡ κρίσις, ἔλαβε μέτρα προστατευτικὰ τῶν σουλτανοπαραγωγῶν καὶ διὰ τὴν ἐσοδείαν τοῦ 1961 ὥρισε τιμὴν συγκεντρώσεως δραχ. 7 κατὰ κιλόν, ἐνῷ αἱ διεθνεῖς τιμαὶ ἐκυμάνθησαν γύρω τῶν 5.50. Τοῦτο ἀπεφάσισε πέρυσιν ἡ Κυβέρνησις διὰ τὸν πρόσθετον σκοπὸν τῆς ἐνισχύσεως τῶν σουλτανοπαραγωγῶν, οἵτινες, ἐν Κρήτῃ, κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος εἶχον ὑποστεῖ σημαντικὰς ζημίας ἐκ τοῦ περονοσπόρου.

»Τὸ 1961 συνεκεντρώθη ὁλόκληρος ἡ παραγωγὴ ἐκ 55 χιλ. τόννων περίπου, ἐκ τῆς διαχειρίσεως δὲ αὐτῆς προέκυψεν ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀνερχομένη εἰς 95 ἑκατ. δραχμῶν.

»Ἡ ἐσοδεία τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ λόγῳ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν σταφιδοφυτειῶν, εἶναι σημαντικῶς ἀνωτέρα τῆς περυσινῆς, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι θὰ προσεγγίσῃ τοὺς 70 χιλ. τόννους. Ἀλλὰ καὶ ἡ παγκοσμία παραγωγὴ τῶν σταφίδων ἐφέτος εἶναι μεγαλυτέρα τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους, αἱ δὲ διεθνεῖς τιμαὶ μειωμέναι.

»Αἱ προπωλήσεις σουλτανίνας ἤρχισαν μὲ τιμὰς κατὰ εἴκοσι δολλάρια τὸν τόννον μικροτέρας τῶν περυσινῶν. Κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐφαρμόσῃ τὴν αὐτὴν πολιτικὴν τῆς ἐξασφαλίσεως εἰς τὸν παραγωγόν, τιμῆς τοῦ προϊόντος, μεγαλυτέρας ἐκείνης, τὴν ὁποίαν θὰ ἐπραγματοποίει ἄνευ τῆς παρεμβάσεως τοῦ Κράτους. Εἰς τὸν καθορισμὸν ὅμως τῆς τιμῆς συγκεντρώσεως, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ Κυβέρνησις νὰ μὴ σταθμίσῃ τὸ ὕψος τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. Μὲ τὴν ὑπολογιζομένην ἐσοδείαν καὶ τὰς σημερινὰς τιμὰς τῆς σουλτανίνας ἐν τῇ διεθνῇ ἀγορᾷ, ἐὰν ἡ τιμὴ συγκεντρώσεως ὁρισθῇ εἰς τὸ ὅριον τοῦ 1961, ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ ἦτο ἐκ τῶν προτέρων ὡρισμένη εἰς δραχ. 175 ἑκατομ., ἤτοι κατὰ 80 ἑκατομμύρια μεγαλυτέρα τοῦ παρελθόντος ἔτους, πέραν δὲ τῆς δημοσιονομικῆς ζημίας, κατ' ἔτος αὐξανομένη οἰκονομικὴ ἐπιβάρυνσις ἐκ τῆς προστασίας τῆς σουλτανίνας, θὰ προεκάλει εὐλόγους ἀξιώσεις, ἰδίως ὑπο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (ΡΩΜ. Ι' 1-10)

"ΖΗΛΟΝ ΘΕΟΥ ΕΧΟΥΣΙΝ, ΑΛΛ' ΟΥ ΚΑΤ' ΕΠΙΓΝΩΣΙΝ,,

Τοῦ αἰδεσ. κ. Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Γιὰ τοὺς Ἰουδαίους ὁμιλεῖ ἐδῶ ὁ Θεῖος Παῦλος. Γιὰ τοὺς Ἰουδαίους, ποὺ ἦσαν πιστὸς λαός, μὲ ἰσχυρὴ πίστι καὶ βαθειὰ θρησκευτικότητα, ποὺ ἔφθανε μέχρι φανατισμοῦ. Αὐτὸ μήπως δὲν βλέπουμε καὶ σήμερα στοὺς Ἑβραίους ποὺ συναντοῦμε σκόρπιους ἀνὰ τὸν κόσμον;... Ἔχουν πίστι καὶ θρησκευτικότητα. Καὶ εἶναι ἡ πίστι αὐτὴ ὄχι τυπικὴ καὶ θεωρητική, ἀλλὰ θερμὴ καὶ οὐσιώδης. Διότι τοὺς διακρίνει ἕνας ζῆλος, μιὰ ἐπιθυμία καὶ ἀγωνίζονται γιὰ νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ θρησκεία τους, ὁ Νόμος τοῦ Μωϋσέως. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι ἀρκετόν. Οὔτε τοὺς ὠφέλησε, οὔτε πρόκειται νὰ τοὺς ἐξασφαλίσῃ τὴν σωτηρίαν. Διότι ὁ ζῆλος καὶ ἡ προθυμία τοῦ πιστοῦ πρέπει νὰ εἶναι «κατ' ἐπίγνωσιν», δηλαδή, σύμφωνος μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁπότε θὰ προχωρῇ καὶ θὰ ἀγωνίζεται μὲ σύνεσιν καὶ μὲ ἀσφάλειαν. Ἐνῷ ὁ ζῆλος τῶν Ἑβραίων — ὅπως βεβαιώνει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ποὺ τοὺς ἔζησε καὶ τοὺς ἤξερε — ἦταν ζῆλος «ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν», δηλ. ζῆλος ὄχι σύμφωνος μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτὸ καὶ τοὺς ἐτύφλωσε — ὅπως εἶχε τυφλώσει καὶ τὸν ἴδιον — καὶ τοὺς κατήντησε σὲ τέτοιο σημεῖο φανατικούς, ὥστε καὶ Χριστοκτόνοι κατήντησαν καὶ Θεομάχοι καὶ ἀπόκληροι τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Ἀλλὰ ἂς ἰδοῦμε τὸν ἑαυτόν μας στὸ κεφάλαιο αὐτό.

Ἐμεῖς, συνήθως, εἴμαστε ψυχροί. Δὲν ὑπάρχει μέσα μας ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ζῆλος ποὺ πυροβολεῖ τὶς ψυχὲς τῶν πιστῶν. Καὶ συμβαίνει αὐτό, διότι δὲν ἔχουμε ἰσχυρὴ πίστι. Ἡ πίστι εἶναι σὰν τὴ φωτιά, ποὺ θερμαίνει καὶ φωτίζει. Ὅταν, δηλαδή, ὁ ἄνθρωπος ἔχῃ πραγματικὴ πίστι μέσα του, εἶναι πρῶτον θερμὸς καὶ φλογερός. Μὲ ἄλλα λόγια, ἔχει ζῆλον, ποὺ τὸν πυροβολεῖ καὶ τὸν ὠθεῖ σὲ ὡραίες πράξεις καὶ σὲ εὐγενῆ ἔργα, διὰ τὴν ἐξάπλωσιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς πίστεως. Δεύτερον, ἡ πραγματικὴ πίστις φωτίζει τὸν ἄνθρωπον, σὰν φῶς ποὺ εἶναι, καὶ τὸν ὁδηγεῖ σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἐμεῖς δὲν ἔχουμε πίστι. Κι' ἂν ἔχουμε, εἶναι τόσον μικρὴ καὶ τόσον βαθειὰ χωμένη στὶς βρωμιὲς τῆς ψυχῆς μας, ὥστε οὔτε ζῆλον ἔχουμε, οὔτε φωτισμόν. Περιοριζόμεθα μόνον σὲ ἐκεῖνα τὰ τυπικά, στὶς ἐξωτερικὲς ἐκδηλώσεις, ἐνῷ στὸ βάθος δὲν ὑπάρχει σχεδὸν τίποτε ἀπὸ πραγματικὴ καὶ ζωντανὴ χριστιανικὴ ζωή. Ἂς ἐξετάσῃ καθένας τὸν ἑαυτό του, φίλοι ἀναγνῶσται, εὐσυνείδητα καὶ εἰλικρινά, καὶ τότε θὰ ἰδῇ ὅτι πράγματι ἀνήκει σ' αὐτὴν τὴν κατηγορία.

Δὲν ἀρνούμεθα, βέβαια, ὅτι ὑπάρχουν καὶ σήμερα ἄνθρωποι μὲ ζωντανὴ θρησκευτικότητα. Ἀλλοίμονον ἂν δὲν ὑπῆρχαν καὶ αὐτοί! Εἶναι, βέβαια, λίγοι. Ἀποτελοῦν, ὅπως εἶπεν ὁ Κύριος, «τὸ μικρὸν ποίμνιον». Τοὺς βλέπεις, ὅμως, καὶ τοὺς χαίρεσαι. Ἄνθρωποι φλογεροὶ καὶ δυναμικοί. Δὲν ἀρκοῦνται μόνον στὶς τυπικὲς ἐκδηλώσεις, ἀλλὰ κινοῦνται καὶ πρωτοστατοῦν σὲ ἀνώτερα χριστιανικὰ ἔργα. Προσέχουν τὸν ἑαυτό τους, περιορίζουν τὶς ἀδυναμίες καὶ τὰ πάθη τους καὶ ἐπιδιώκουν νὰ ἀκολουθοῦν μὲ συνέπειαν τὸν δρόμον τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Καὶ δὲν περιορίζονται μόνον σ' αὐτά. Ἀγωνίζονται καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους: συμβουλεύουν, νουθετοῦν, παρηγοροῦν, βοηθοῦν... Καί, γενικά, εἶναι μπροστὰ καὶ παντοῦ πρῶτοι σὲ ἔργα ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας, σὲ ἔργα κοινωνικά, σὲ ἔργα ἐκκλησιαστικά. Καὶ ἐνεργοῦν πάντα μὲ προθυμία καὶ μὲ χαρά, δηλαδή, μὲ τὸν ἱερὸ ζῆλο, ποὺ εἶναι, ὅπως εἴπαμε, καρπὸς τῆς ἀγνῆς πίστεως καὶ ἐμπνέει μόνον τοὺς πραγματικοὺς πιστούς.

Ὑπάρχει, ὅμως, καὶ γι' αὐτοὺς ὁ κίνδυνος. Εἶναι ὁ κίνδυνος ποὺ κατέστρεψε τοὺς Ἰουδαίους. Ἂς ἔχουν ὑπ' ὄψιν οἱ πιστοί, καὶ οἱ θερμότεροι ἀκόμη, ὅτι ὁ φοβερὸς πολέμιος τοὺς παραμονεύει. Ἐναντίον τους πρὸ παντὸς στρέφεται ἡ φοβερή του μανία. Κι' ὅταν δὲν κατορθώνῃ νὰ τοὺς σπρώξῃ σὲ κοινὰ σφάλματα καὶ ἁμαρτήματα, τότε προσπαθεῖ νὰ τοὺς καλλιεργήσῃ τὸν «οὐ κατ' ἐπίγνωσιν ζῆλον». Κινοῦνται, ἀγωνίζονται, συνεπαίρνονται κυριολεκτικά. Μέσα στὴ μανία τους, ὅμως, βρίσκει τὴν εὐκαιρία ὁ διάβολος νὰ χύσῃ τὸ δηλητήριον τοῦ σκοτασμοῦ. Καὶ τί γίνεται τότε;... Ὁ ζῆλος ἀνάβει ἀκόμη περισσότερο, βέβαια, λιγοστεύει, ὅμως, τὸ φῶς καὶ σιγὰ - σιγὰ χάνεται, διότι ὁ τρισκατάρατος κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ πυκνοὺς καπνούς.

Τὸ φῶς εἶναι τὸ θεῖον ἐλέημα, τὸ ὁποῖον ὅταν ὑπάρχῃ μέσα στὸν πιστόν, τὸν συγκρατεῖ καὶ τὸν κατευθύνει εἰς τὴν κατὰ Χριστὸν ἀρετὴν καὶ στὶς πλέον θερμότερες ἐκδηλώσεις του. Τότε ὁ ζῆλος του εἶναι «ζῆλος κατ' ἐπίγνωσιν» καὶ τέτοιον ζῆλον δὲ πρέπει νὰ ἔχουμε μέσο μας. Ὅταν, ὅμως, σκοτισθῇ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τοὺς καπνοὺς τοῦ φανατισμοῦ καὶ τῆς ὑπερηφανείας, τότε ὁ ἄνθρωπος κινεῖται χωρὶς τὸν φωτισμὸν τοῦ θείου θελήματος, ὁπότε μπορεῖ νὰ φθάσῃ καὶ σὲ φοβερὰ τερατουργήματα. Αὐτὸ ἀκριβῶς ἔπαθαν οἱ Ἰουδαῖοι στὰ παλαιὰ χρόνια ἢ οἱ Ἰησουῖτες καὶ ἄλλα φανατισμένα τάγματα σὲ νεώτερους χρόνους. Καὶ γενικὰ αὐτὸ παθαίνει κάθε ἄνθρωπος, ποὺ δὲν πορεύεται κατὰ Χριστόν, ἔστω καὶ ἂν ἔχῃ ζῆλον καὶ προθυμίαν...

ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΥΣΚΕΨΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ὑπεβλήθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπόμνημα μὲ τὰ αἰτήματα τῶν ἐμπορικῶν συλλόγων

ΤΟ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΝ, ΤΟ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ

Ἀπεστάλη εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ κάτωθι ὑπόμνημα ἐν σχέσει μὲ τὰ διατυπωθέντα αἰτήματα κατὰ τὴν πραγματοποιηθεισαν ἐν Πάτραις εὐρυτάτην σύσκεψιν τῶν Ἐμπορικῶν ὀργανώσεων Δυτ. Ἑλλάδος καὶ ἑτέρων περιοχῶν.

Ἀφοῦ ἐν ἀρχῇ ἀναφέρεται ὅτι «διὰ τοῦ συνεδρίου τῶν Πατρῶν τῆς 8ης τρέχ. ὁ ἐπαρχιακὸς ἐμπορικὸς κόσμος διετράνωσε τὴν ἀνάγκην ταχείας ἐπιλύσεως τῶν ἀπὸ μακροῦ χρονιζόντων αἰτημάτων του» ὑποβάλλονται πρὸς ρύθμισιν τὰ κατωτέρω αἰτήματα:

1) Θέμα κοινωνικοῦ πόρου ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Ε.: Ἡ ἀβεβαιότης τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ ἡ κονιορτοποίησις τῶν μικρομεσαίων ἐπιχειρήσεων ἐκ τοῦ ὑπερεπαγγελματισμοῦ καὶ τῶν ποικίλων ἐπιβαρύνσεων, καθιστοῦν ἐπιτακτικὴν κοινωνικὴν ἀνάγκην τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἀσφαλιστικοῦ φορέως του. Διότι ἐὰν εἰς τὸ παρελθὸν οἱ ἔμποροι ἀπέβλεπον εἰς τὸ ΤΑΕ ὡς πρὸς ἐπικουρικὴν καὶ δευτερεύουσαν ἀσφάλισιν γήρατος, μεριμνῶντες οἱ ἴδιοι διὰ τὸ μέλλον των, σήμερον — εἶναι βέβαιον — ἀποβλέπουν πρὸς αὐτὸ ὡς πρὸς τὸ μοναδικὸν στήριγμα τῶν γηρατείων των καὶ τὴν μοναδικὴν των ἐλπίδα, ἀποχωροῦντες οἱ πλεῖστοι τοῦ ἐπαγγέλματος πτωχότεροι ἀφ' ὅσον εἰσῆλθον εἰς τοῦτο. Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἔμποροι εἰσφέρουσιν ὑπὲρ πληθώρας ταμείων διὰ λογαριασμὸν τρίτων, καθιστᾶ τὸ δικαίωμα καθιερώσεως ἢ μᾶλλον ἐπαναφορᾶς τοῦ καταργηθέντος κοινωνικοῦ πόρου ὑπὲρ τοῦ ΤΑΕ ἐπιτακτικώτερον. Εἰς τὸ αἴτημα τοῦτο ἀποδίδομεν ὅλως ἰδιάζουσαν σημασίαν, διότι τὸ ἔχει ἐνστερνισθῆ ἡ ἐμπορικὴ τάξις ὡς ποωταρχικὸν. Ἄλλως τὰ οἰκονομικὰ τοῦ ταμείου, παρὰ τὸ βαρὺ σημερινὸν ἀσφάλιστρον καὶ τὰς ἀνεπαρκεῖς συντάξεις, δὲν δύναται νὰ ἀποτρέψουν ἓν πιθανώτερον μελλοντικὸν ἀδιέξοδον.

2) Ἐπὶ τοῦ πιστωτικοῦ: Δὲν θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ ἐπανέλθομεν ἐπὶ τῶν κατὰ καιροὺς ἐκτενῶς ἀναπτυχθέντων, ἅτινα εἶναι ὑπ' ὄψει τῶν ἁρμοδίων, οὐχ ἧττον ἐπιθυμοῦμεν ὅπως ὑπογραμμίσωμεν καὶ αὖθις τὰ κάτωθι σημεῖα:

α) Ἀνάγκη χορηγήσεως προεξοφλήσεων ἀπεριορίστως ἄνευ τιμολογίων ὡς ἐπιτυχῶς ἐφηρμόσθη εἰς Μακεδονίαν καὶ Ἤπειρον. Δὲν βλέπομεν ποῦ προσκρούει ἐπέκτασις τοῦ μέτρου, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ εὐεργετικὸν ἀποτέλεσμα.

β) Περιορισμὸς τῆς παρεμβατικῆς πολιτικῆς τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ἀφοῦ ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθη ἀλυσιτελὴς ἡ δραστηριότης αὐτῆς, ὡς καὶ σημαίνοντες τραπεζικοὶ παράγοντες τοῦ τόπου ὑπεγράμμισαν.

γ) Αὔξησις τοῦ γενικοῦ ὁρίου χρηματοδοτήσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου, ὅπερ ἤδη δὲν ἐπαρκεῖ, διότι ἐξ αὐτοῦ πρὸ πολλοῦ ἤρχισαν χρηματοδοτούμενοι ἕτεροι κλάδοι, ὡς ἐγχωρίων προϊόντων, ἐλαίου, κλπ., καὶ ἐπὶ πλέον λόγῳ τῶν γενομένων ἐσχάτως διαρρυθμίσεων εἰς τὴν χορήγησιν τῶν πιστώσεων. (Αὔξησις ὁρίου προεξοφλήσεως τιμολογίων, ἐπιμήκυνσις χρόνου προεξοφλήσεως γραμματίων).

3) Ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ: Ἐπειδὴ τοῦτο μὲν ἐκ τοῦ ὑπερπαγγελματισμοῦ, τοῦτο δὲ ἐκ τῆς μειώσεως τοῦ κύκλου ἐργασιῶν τῶν ἐμπαρκιακῶν ἐπιχειρήσεων συνεπείᾳ οἰκονομικῆς κακεξίας, ἡ δυσπραγία εἰς τὸ ἐμπόριον συνεχίζεται ὁλοὲν μαλιστα ἐντεινομένη, ὁιαμαρτυρήσεις, πτωχεύσεις, κλείσιμον ἐπιχειρήσεων), εἰσηγούμεθα ἐν ὄψει καὶ τῆς ἐπικειμένης ἐξαγγελίας τῶν κυβερνητικῶν φορολογικῶν μέτρων:

α) Οὐσιώδη καὶ οὐχὶ ἀνεπαίσθητον μείωσιν τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν.

β) Ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος μικτῶν σταθερῶν συντελεστῶν μικροῦ ἀνοίγματος πρὸς περιστολὴν τῶν αὐθαιρεσιῶν.

γ) Αὔξησιν τοῦ ἀφορολογήτου ὁρίου, ὅπερ σήμερον εἶναι αἰσθητώτατα κατώτερον τοῦ προβλεπομένου δι' ἄλλους κλάδους, θέτον ζήτημα ἀνίσου μεταχειρίσεως τοῦ ἐμπορίου. Κάθε φορολογικὸς διαφορισμὸς εἰς βάρος τοῦ ἐμπορίου ἔναντι οἰκονομικῶς εὐρωστοτέρων τάξεων (ἰατρῶν, δικηγόρων κλπ.) εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἐπιβολὴ τοῦ δελτίου λιανικῆς πωλήσεως ἀποκρούεται ὡς μέτρον καταθλιπτικὸν διὰ τὰς μικρὰς ἐπιχειρήσεις. Διότι ἐνῷ εἶναι ἐξηκριβωμένον ὅτι εἰς τὰς ὑπερφορολογουμένας σήμερον μικρὰς ἐπιχειρήσεις καθίσταται ἀδιανόητος καὶ ἀνύπαρκτος ἡ φοροδιαφυγή, τυχὸν ἐφαρμογὴ τοῦ δελτίου θὰ δημιουργήσῃ ἀνυπέρβλητον γραφειοκρατικὴν δυσχέρειαν διὰ τὸν μικροεπιτηδευματίαν μὲ ἀναπόφευκτα τὰ λάθη, ποὺ θὰ τὸν παραδίδουν ἔρμαιον εἰς τὴν φεροτεχνικὴν ὑπερβασίαν. Ποέπει δὲ νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι καὶ ἡ φορολογικὴ δικαιοσύνη εἶναι ἀποσφορος δι' ἐπανόρθωσιν σωρείας παρομοίων ἀδικιῶν.

4) Τόνωσις τοῦ ἐπαρχιακοῦ ἐμπορίου: Δὲν ζητοῦμεν εἰμὴ μόνον ὥσαν τὸν τεθεισὼν διὰ τῶν γνωστῶν πινάκων περιοριστικὸν προϋποθέσεων, αἱ ὁποῖαι συγκεντρώνουν τὰς εἰσαγωγὰς εἰς χεῖρας ὡρισμένων μεγάλων εἰσαγωγέων τῶν Ἀθηνῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ τὰς μονοπω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΓΓΛΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΤΟΝΙΖΕΙ:

Ἡ Ἀκρόπολις, ἡ μόνη θέσις διὰ τὰ Ἐλγίνεια μάρμαρα

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20.— Ἡ φιλελευθέρα ἀγγλικὴ ἐφημερὶς «Γκάρντιαν», ἐὐημοσίευσε χθὲς ἐπιστολὴν τοῦ Βρεταννοῦ βουλευτοῦ κ. Χόρας Κίνγκ, ἀναφερομένη εἰς τὸ ζήτημα τῶν Ἐλγινείων μαρμάρων. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς:

«Ἡ νέα θέσις τῶν Ἐλγινείων μαρμάρων εἰς τὸ Βρεταννικὸν Μουσεῖον γεννᾶ ἀνάμικτα συναισθήματα εἰς ὅσους ἀγαποῦν τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα καὶ ἔτυχον θερμῆς φιλοξενίας εἰς τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα. Ἀναγνωρίζομεν τὴν τεραστίαν ὑπηρεσίαν ποὺ προσέφερεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὁ Ἔλγιν, ὁ ὁποῖος διετήρησε τοὺς θησαυροὺς αὐτοῦς εἰς μίαν ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες δὲν ἠδύναντο νὰ τοὺς δώσουν τὴν πρέπουσαν σημασίαν, καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν πᾶν ὅ,τι ἀνεκτίμητον εὑρίσκετο ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως παρεμελεῖτο καὶ ἐκινδύνευε νὰ καταστραφῇ.

»Ὅλοι οἱ ἀγαπῶντες τὴν Ἑλλάδα γνωρίζουν ὅτι τὰ πράγματα ἔχουν ἀλλάξει τώρα. Σήμερα, χιλιάδες περιηγητῶν ἐπισκέπτονται κατ' ἔτος τὴν Ἀκρόπολιν, μὲ δέος ἵστανται καὶ θαυμάζουν τὸν Παρθενῶνα, ἐπισκέπτονται τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἀκροπόλεως καὶ μὲ τὸν ὁποῖον ἡ σύγχρονος Ἑλλὰς δίδει τὴν πρέπουσαν ἀξίαν εἰς δείγματα τῆς ἀρχαίας της δόξης.

»Εἰς τὴν πραγματικότητα μόνον μία θέσις ὑπάρχει διὰ τὰ Ἐλγίνεια μάρμαρα: Ἡ Ἀκρόπολις, τὴν ὁποίαν ἐκόσμουν πρὸ 2.500 ἐτῶν, ὅταν μεγάλαι ψυχαὶ ἐμφυσοῦσαν ζωὴν εἰς τὰ πεντελικὰ μάρμαρα καὶ τὰ καθιστοῦσαν ἀθάνατα. Δὲν ἐπέστη ἄραγε ὁ καιρὸς καὶ δὲν θὰ ἦτο μία καλὴ εὐρωπαϊκὴ χειρονομία, νὰ ἐπιστρέψωμεν